

03d007191

W e d

Madame

Gertrud Magdalene Reichings

G r a v .

Bergen, 1809.

Trykt hos N. Dahls Enke.

Sigtennem Gravens taagefulde Rand,
Mod fastsat Maal vi alle skal fremvandre,
Og Kunst og Rigdom, Vælde og Forstand,
Den Vidoms Plan ej mægter at forandre.

Om vi i Skæbnens morderlige Skjod
Indbuggede som Lykkens Børn sadde,
Uhjælig den dog engang os bød
Modtaget Gode atter at forlade.

Og nægted' den os end et billigt Krav,
Indskrænkede hver Lejlighed og Evne,
I Tidens Trang den vette Haab os gav,
At Dødens Engel hundret Vej skal jevne.

Saa vender da mod Graven Livets Fied!
Den Tanke bør os aldrig fremmed være,
Saa skal vi før vi standse ved dens Bred
Den Kunst at leve efter Dødens lære.

Ja! efter Døden Livet skal bestaae,
Til Intet kan vor Stand ej gaae tilbage;
Dens Eener over Gravens Grændse naae
Og skal fra Dølmets løst i Kraft tiltage.

Med dette Haab hun gif fra Verden ud,
Hvis Stov idag vi følge til sin Hvile;
Thi horte hun frimodig Dødens Bud,
Saae gjennem Smertes Fredens Engel smile.

Og sagte løbnet blev de stærke Paand,
Hvorned hun fandt sig bunden her til Livet,
Og overlod sin Skjæbne i den Haand,
Der havde hende Liv og Velsfærd givet.

Mod elsket Mand, som mod en trofast Ven,
Med Æmhed sidste matte Blik hun sendte;
Og med den Trost: vi sees skal igien,
I salig Slummer Dødens Kamp hun endte.

Og dette Brev, De, ædle Mand! modtag,
Som velmeent Tæf fra saliggjort Veninde,
For hver en Samlivs lykkelige Dag;
Og udi Sorgen skal De Lindring finde.

J. E. W.

35608

